

Helge Mortensen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om modernisering af teleselskabernes struktur.

(Beslutningsforslag nr. B 59).

Idet jeg henviser til beslutningsforslagets tekst og bemærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forhandling om redegørelse nr. R 9:

Miljøministerens redegørelse af 18. januar 1990 om miljølovreformens mål og hovedprincipper.

(Redegørelsen anmeldt 18/1 90. Redegørelsen givet 18/1 90. Beslutning om forhandling 18/1 og 23/1).

Formanden:

Efter ønske skal jeg fastsætte en taletid på 15 minutter for ordførerne i første omgang.

*Forhandling***Dorte Bennedsen (S):**

Jeg vil gerne takke miljøministeren, fordi hun sammen med pakken med miljølovsforslagene har fremsendt en redegørelse om mål og hovedprincipper i den fremlagte lovpakke. Jeg vil ikke mindst takke hende for, at hun har været åben over for vort ønske om at få redegørelsen til en selvstændig debat i god tid inden førstebehandlingen af lovforslagene.

Ved at anvende denne fremgangsmåde får vi den bedste, den mest overskuelige og forhåbentlig dermed også den mest saglige behandling af det unægtelig omfangsrige materiale, som nu ligger på Folketingets bord.

Socialdemokratiet har i dag ikke tænkt sig at gå ned i detaljer og enkeltheder i lovforslagene ud over i det omfang, at visse forslag vil blive taget frem til belysning af mere principielle problemstillinger.

Jeg vil alligevel godt understrege, at lovpakken indeholder en række forslag, som vi finder gode og positive, og når jeg ønsker at understrege dette ved debattens indledning, hænger det sammen med, at jeg i øvrigt finder det mest

frugtbart, at vi ikke bruger denne debat til at bekræfte hinanden dér, hvor vi er enige, men hellere koncentrerer os om de områder, vi finder problematiske, eller hvor vi eventuelt direkte er uenige.

Jeg tror nemlig, at en debat om problemområderne vil give det bedste grundlag for det arbejde, der i de kommende måneder skal gøres i Miljøudvalget, og som gerne skulle føre frem til en bred enighed om den fremtidige miljøpolitik.

Da miljøministeren for 1½ år siden dikterede en lovpause med det formål at forberede en revision af stort set alle love på miljøområdet, gjorde hun det med en begrundelse, som går igen i redegørelsen, nemlig at på trods af den omfattende lovgivning forringes Danmarks miljø og natur stadig. Med dette ordvalg har ministeren ligesom angivet, at årsagen til tingenes dårlighed er en utilstrækkelig og for dårlig lovgivning.

Det er i disse mange måneder ikke lykkedes at lokke en uddybende forklaring på denne påstand fra ministeren, hvilket jeg egentlig godt kan forstå, fordi påstanden nok mere har karakter af dogme, end den har noget reelt indhold. Rent faktisk giver den eksisterende lovgivning mange handlemuligheder, hvis der er politisk vilje til at handle.

Det understreges også af, at langt de fleste af de forbedringer, som ministeren selv fremhæver i sin pressemeddelelser top 9, som hun kalder det, rent faktisk kunne gøres under den nuværende lovgivning.

I Socialdemokratiet støtter vi varmt ministerens forslag om, at også gamle virksomheder nu skal miljøgodkendes, og vi er heller ikke uvillige over for en revision af listen over kapitel 5-virksomheder. Men hvis ministeren havde læst den nuværende miljøbeskyttelseslovs §§ 35 og 38, ville hun have opdaget, at det kunne hun såmænd bare gå i gang med, fordi hun allerede har hjemmel til det.

Når jeg trækker det frem her, skyldes det, at jeg finder det administrativt betænkeligt, at man lidt unødigt omskriver 21 love. Unødigt, fordi de ny forslag ofte ikke indeholder væsentlige ændringer.

Vore miljømyndigheder i kommuner, i amter og i stat er meget hårdt belastet i disse år, og nu er det altså tanken, at man i administrationerne ud over landet skal bruge kræfter, tid og res-